

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 19 Februarie, 1896.

Mâncând vine apetitul, așa ne spune un proverb francez, și noi trebuie să recunoștem, că experiența poporului a dat naștere aceluia proverb, care și de azi se adevărește.

Voim să vorbim de șovinismul cu magiarizarea, care nu mai are sfârșit, ci din contră tot crește, se vede că tot mai mare e apetitul.

Din incidentul matriculelor civile academia magiară de știință a compus o consemnare a numelor de botez românești în traducere magiară.

S'a dat strict ordin purtătorilor de matricule ca numele de botez al nou născuților să se introducă în matriculă exclusiv în traducerea magiară, și numai în urma indignațiunii generale a tuturor popórelor din patrie s'a îndurat ministrul de interne și a dat ordin, ca numele de botez să se pótă pune în paranteze după cel unguresc și în românește, după-cum îl pronunță poporul.

S'a făcut o concesiune în teorie, dar că în practică cum se urmăzează, aceea noi nu o putem ști, ci numai atunci am puté constata starea faptică a lucrului, când preoții și învățătorii ar controla inducerea casurilor de naștere în condica civilă, și ar denuncia eventualele abuzuri.

Curentul de azi nu se mulțamește cu traducerea în unguresce a numelui de botez, el cere, ca numele de familie încă să fie tradus unguresce, sau dacă nu, atunci cel puțin scrierea lui să se facă cu ortografia ungurescă.

Pretensiunea acésta o face diariul „Magyarország”, despre care am vădút cu câtă dragoste și prevenire serie despre poporul român.

În numărul de Duminecă, număr festiv, precum s'erbătorască e și acésta și a Domnului, în numărul de Duminecă se plânge acel diariu asupra institutelor noastre, în special asupra gimnasiilor, și și mai în special asupra gimnasiului nostru din Brașov, că acela romaniséză numele de familie.

Între altele ni se spune în acel articol, că direcțiunea gimnasiului no-

stru ortodocs român din Brașov nu are rubrică, în care să indice naționalitatea scolarilor.

Acésta însă e lucru bagatel pe lângă faptul, că direcțiunea aceluia institut a romanisat numele unguresci.

Crima acésta bine să o noteze tot omul cu inimă pentru curentul de azi al magiarizării.

Și de asemenea urme înșiră acel articol multe, multe.

Numele de familie „Garoiu” de prin părțile Branului este un falsificat din ungurescul Gorai. Trocarii din Brașov încă din Bulgaria au adus cu sine numele de familia Voina, dar și acesta e falsificat din ungurescul Vajna. Și sunt multe de aceste nume.

Crima acésta, observată cu îndărjire la gimnasiul român din Brașov s'a lășit și la celelalte gimnasii române, așa aflăm casuri analóge în Blaș și în Năseud și Brad.

Escepțiune face numai gimnasiul din Beiuș, care scrie curat unguresce numele de familie.

Ca regulă la falsificare s'a observat în general traducerea în românește a numelor de familie făcute din numele de botez. Tóte numele actuale de familie românești odinórá au fost unguresci, și le-au falsificat direcțiunea scólei din Brașov. Așa din Vidor s'a fabricat Bucur, din Mátyás Mateiu, din Miklosfy Nicolau, din Dömötör Dimitriu și așa mai departe.

Și mai mare e năcazul, că numele de familie românești acuma cum sunt nu se schimonosesc cu ortografia ungurescă.

Aceste sunt durerile cele mai noue ale nimitului diariu în anul milleniului.

Se speréză, că în parlament se va presenta un proiect de lege în sensul dorințelor din acel articol, și atunci vom vedea nume de familie curat românești scrise cu ortografie ungurescă. Apoi ce dorințe vor mai urma, Dumnezeu știe.

Deocamdată luăm notițe de durerile cele mai noue ale diaristiceii unguresci.

Cinstea și omenia noastră. Diariul din loc „Tribuna” în numărul de Duminecă la locul prim ocupându-se cu domnul Slavici, a avut gentileța a se ocupa și cu diariul nostru, despre care étă ce scrie:

„In tinerețele sale a fost aderent al „Telegrafului Român”, care și atunci, ca și acum era o fóie urgisită, fiind-că a făcut în totdeauna politică aparte de politica mării masse a poporului românesc. . . .

Nu ne mestecăm în cërta dintre „Tribuna” de acuma și „Tribuna” cea înainte de crisă, care a adus la conducerea diariului redacțiunea de acuma. Un lucru totuși spunem celor dela „Tribuna”.

„Telegraful Român” de când există a trăit din cinstea și din omenia sa.

Acésta nu o póte dice despre sine nici „Tribuna” de azi, nici cea a d-lui Slavici.

„Telegraful Român” și azi trăiesce din a sa cinste și omenie.

Scim, că el e urgisit dela întemeierea sa mai ales de greco-catolici, dar nu pentru politica sa a fost și este urgisit, ci pentru ca este organul bisericeii ortodocse române din patria noastră. În acésta ură politica a avut rol indiferent.

A fost și este urgisit diariul nostru și acésta nu trebuie să ni-o spună redacțiunea de azi a „Tribunei”, nici a „Unirei”, cari azi sunt aprópe sinonime.

Nici asupra politiceii dintre noi și „Tribuna” cea veche și cea nouă nu stăruim acuma.

Deocamdată suntem simplii spectatorii ai certeii dintre „Tribuna” cea veche și cea nouă și după terminarea ei vom reveni.

Altecum „Tribuna” indirecte voesce se lovescă în amicul ei cel mai adict în domnul Cristea, care a redactat acel urgisit diariu 18 ani.

Nici acesta nu e creștinesc lucru dela actuala creștină redacțiune a „Tribunei”.

Revista politică.

Cestiunea pactului vamal cu Austria preocupă aprópe exclusiv discutiunile asupra bugetului comercial. Tonul aspru, care a devenit predominant din colo în Austria în tóte cor-

porațiunile posibile, în diete și mai pe urmă în Reichsrath, contra Ungariei, nu putea rămânea din motive ușor de înțeles fără efect asupra cercurilor noastre parlamentare. Fie-care va pricepe acésta — dice „Neues Pester Journal”, — care cunoșce temperamentul unguresc, și de óre ce polemica contra pretensiunilor ecsagerate ale Austriacilor la noi până acum încă n'a trecut granițele tactului parlamentar, n'ar fi în nici un cas motivat un vot de desaprobare aceluia, cari pâșesc cu energie pentru interesele țării. Noi și observăm, că în enunțiațiunile de pân'acum cari s'au făcut din partea majorității față de propunerile făcute din partea opoziției, mai întâiu s'a combătut oportunitatea aceluia propunerii, nu însă aceea idee fundamentală, după care Ungaria, în cazul când nu i-ar succede încheierea unui pact vamal core-spondentor intereselor ei s'ar folosi de încontestabilul său drept de a-și forma un teren independent vamal. Propunerile emanate dela fracțiunile stângei estreme, conform cărora terenul separat vamal trebuie format necondiționat, nu găsesc ecou nici în țară și nici în parlament. În privința aceea însă, că, dacă Austria va face dependent pactul vamal de condițiuni neadmisibile Ungaria nu-și póte espune întregul său viitor economic, nu există și între partidele politice existente nici o deosebire meritorie. Acésta a accentuat-o ministrul de comerț, și mai mult Coloman Tisza.

Noi suntem convinși, — continuă „N. P. Journal”, — că dl Tisza n'a luat cuvântul în cestia pactului vamal fără seriósă necesitate. Numai convingerea, că e timpul suprem, ca reprezentanții direcțiunii moderate să-și ridice în fine vocile lor admonitoare, a putut îndupleca pe bărbatul de stat, care a înóit de două ori pactul vamal și comercial, să iasă afară din poziția sa rezervată. O astfel de necesitate există și pentru Austria, și acolo póte încă mai mult, ca aici. Ar fi de dorit, ca exemplul dlui Tisza se fie imitat și în Austria. Pân'acum

FOIȚA.

Compasul creștinului. *)

Ascultați! Scriptura spune:

Ca să facem fapte bune,
Și să ne ferim de rău
Să fim fii lui Dumnezeu.

Deci aduceți-vă aminte
De a lui Christos cuvinte,
Ce le a đis cătr'un 'vățat
Când veni să-i cêră sfat:
„Să iubesci pe Dumnezeu
„Chiar din tot sufletul tãu;
„Precum cătră tine esci
„Pe de-aprópe să-l iubesci“.
Asta-i o poruncă scurtă.
Dar învățătura-i multă.

* * *

Moisi, când pe munte-a stat
Lui đece porunci s'au dat:
1. Eu sunt Domnul Dumnezeu,
Altul nu e cum sunt eu;
Deci pe mine m'ascultați,
Altuia nu v'închinați.

*) După confesiunea ortodocsă.

2. Chip cioplit de-i face ție,
Te v'ajunge-a mea mână.
3. Insă nice să nu vrei,
Numele mi desert să iei;
Necertat nu-i rămâné,
Când porunca-mi nu-i ținé.

4. În Dumineci, s'erbători
Fiți ai mei adoratori,
Căci atunci avé-veți rost,
Sporiu bun în tot lucrul vost.
5. Pe părinți să îi cinstesci
Ca viéta-ți s'o lungesci.

6. Să nu 'ncerci cumva să iai,
Ce mai mult nu poți să dai.
7. Poftele ție-le 'nfrânéză
Cu rușinea te 'narméză.
8. Nu lua, ce nu-i al tãu,
Furul o pășesce rău.
9. Nu fi martor strîmb vr'odată,
Căci necinstea-ți va fi plată.
10. Nu pofti ce nu-i al tãu,
Căci te-a bate Dumnezeu.

Cu'n cuvânt, tot ce nu-ți place,
Nu 'ncerca altui a face“.

* * *

Șapte taine-a legii nóuă
De Christos ni s'au dat nóuă:
1. Botezul spre mântuire,
2. Érá Mirul spre 'ntărire.

3. Sfântă Eucharistia,
4. După Pocăința-o ia.
5. Pentru-aleși e Preoția,
6. Pentru juni căsătoria.
7. Maslul e spre vindecare,
Ér altora spre ertare.

* * *

Bine fă celui lipsit,
Ca să fi tu fericit,
Și în mintea ta își pune
Astea șapte fapte bune:

1. Pe flămând a-l sătura,
2. Pe setos a-l adăpa,
3. Celui gol haine a-i da.
4. Pe închiși a-i cerceta,
5. Bolnavii a-i ajuta,
6. Pe străini a-i ospéta,
7. Și pe morți a-i îmbrăca.

Șapte fapte sufletesci
Astea încă să 'nplinesci:

1. Păcătoșii a îndrepta,
2. Pe cei proști a-i învăța
3. Bun sfat altora a da,
4. Pentru alți a te ruga,
5. Pe 'ntristați a-i mângăia
6. Celui rău, răul nu-i vrea,
7. Nedreptăți a suporta.

Pentru tótă fapta bună
Vei avé, ca și-o cunună,
Dela Duhul daruri sante
Luminându-te la minte:

1. De sus bună înțelepciune,
2. Pricepénd ce ție-se spune,
3. Dând celor mai mici bun sfat,
4. Cu țaria-i fi intrarmat,
5. Cunoscénd cele ascunse,
6. Cinstind cele nepătrunse,
7. Fric' avénd de cel prea tare,
Care 'nalță și pravale.

Róde bune va umplea
Sufletul, inima ta:

1. Dragoste avénd în tine,
2. Bucurie pentru bine,
3. Intru tóte pace avénd,
4. Relele 'ndelung rēbdând,
5. Rămânénd bun voitor,
6. Și de bine făcētor,
7. În domnul credinț' avénd,
8. Ca și un miel fiind de blând,
9. Poftele tale 'nfrânând.

* * *

Fii supus lui Dumnezeu,
Și urmăzează sfatul său;
Când porunca i-ai călcat,
Ai cădút într'un păcat;

am putut constata dincolo în chaosul afirmațiilor celor mai fără sens nu-mai un fel de deliciație cu cuvinte populare. Există temerea, că dacă adevărații bărbați de stat de dincolo nu-și trag sarma, vor crește de-asupra capetelor lor valurile turburate ale unei agitații pustitoare. E mai ușor a învălmași populația, decât a o readuce la resonanță, dacă s'a încălțit odată pentru anumite ecstravaganțe.

După această observare episodică se ne întorcem la vorbirea dlui Tisza. Dl Tisza n'a ținut o vorbire așa numită mare, care să fi eshauriat într-o problemă a pactului vamal. El și-a avut motivele sale, ca să se mărginească la nisele observări aforistice. Motivul cel mai important e acela: că adevărații luptători pentru o împănare convenabilă a intereselor din amândouă statele se află într-o poziție delicată. Dacă pășesc ei cu căldură mare pentru pactul vamal, atunci dau șovinismului austriac arme, cari susțin, că Ungaria trebuie să subscrie ori-ce condițiune, căci fără pact vamal trebuie să se înăbușească în secul ei propriu. Dacă desvôltă însă cu energie toate acele argumente, cari arată, că Ungaria n'are să se témănici de separarea terenului vamal, ba mai mult, că această după învingerea celor dintâi greutăți ar aduce țării mari avantaje, atunci ar da ultraștilor ungari, cari vreau cu ori-ce preț separarea, arme foarte puternice.

Strict luată vorbirea dlui Tisza nu e o polemică contra contelui Aponyi, ci numai o scurtă rectificare a acelei părți din vorbirea lui, care a trecut într'adevăr peste țintă. Conte Aponyi adevărat gâsă de inesplicabil, că bărbați de stat ungari, și înainte de toate dl Tisza, pot să se învoească cu învoarea pactului acum, când monarhia a alunecat cu totul în apele protecționismului, așa dară când cea mai însemnată condițiune pentru un teren vamal comun, adevărat politica comerțului liber a cădât. Dl Tisza s'a mulțumit atragând atențiunea parlamentului asupra cunoscutului fapt, că tot continentul european a devenit protecționist. Că între astfel de împrejurări menținerea unui teren mare comun de consum, are și pentru Ungaria mare valoare, e lucru evident.

Punctul de greutate al vorbirei dlui Tisza — dice „N. P. Journal“, stă negreșit în admoniarea, care e îndreptată către conducătorii curentului antimagiar din Austria, un curent, care adevărat e *en vogue*. Dacă acel bărbat de stat, care s'a întrepus pentru terenul comun vamal deja la două ocaziuni cu risicul popularității sale, îndreptă admoniarea

cătră politici austriaci, ca să nu se dea iluziunii, că vor aduce în confuzie prin esageratele lor pretensiuni pe cineva în această țară sau că-l vor putea teroriza cu amenințări, de sigur că această admoniare va avea orecare efect. Dacă cele mai serioase cuvinte de stat, pe cari le-a rostit dl Tisza, în Austria nu vor fi puse la inimă, atunci sôrtea pactului vamal e hotărâtă. Un lucru e sigur. Dacă va merge cestiunea așa de departe, nu e vina Ungariei!

Am reprodus aici părerea țărilor guvernamentale asupra vorbirei dlui Tisza. Timp îndelungat a fost acest om în fruntea regimului unguresc. Dilele stăpânirii lui sunt pentru noi, românii, un lanț de suferințe, de asupriri. Nu înzadar i s'a dăduse poezia de naționalofag. După ce s'a retras din guvern, rămânând tot partidul său, resp. clica lui la putere, el a păstrat totdeauna o poziție foarte rezervată vorbind de tot rar în parlament. Faptul, că acum a vorbit, dovedește, că e mare necesitate, ca tocmai el, care se știe, că e *totum factum* și astăzi, să intervie.

Din înalta lui poziție el trage o admoniare politicilor austriaci. Dacă nu o vor înțelege, atunci pactul se va rupe, însă Ungaria nu poartă vina.

Apoi cine alțineva e cauza spiritului antimagiar din Austria? Apoi cine alțineva e cauza nemulțumirii generale, care există adevărat în Ungaria?! O minciună mai mare nu putea spune țara din Pesta: De un milleniu întreg și-au pregătit magarii încăpăținați sôrtea lor și prin urmare și spiritul antimagiar, care în Austria predomină cu multă putere. Astăzi antisemiții iarăși au triumfat la alegerile comunale, un fapt, care ne face să credem, că admoniarea dlui Tisza în Austria va suna, ca o nucă în părete. — E cam târziu, dl Tisza: E mai ușor a învălmași populația, decât a o aduce la resonanță — și Dta ai contribuit foarte mult la această învălmășială, care își implinesce milleniul!!

* * *

Se dice, că la 6 Martie se va întâlni împăratul și regele nostru Francisc Iosif cu presidentul republicii franceze, Felics Faure. Această întâlnire e numai un act de curtuasie, fără însemnătate politică.

* * *

Darea de venit progresiv, care vrea să o introducă cabinetul Bourgeois în Franța, întâmpină mare opoziție. Camera a ales o comisiune bugetară dușmană proiectului de dare. „Ganlois“ scrie: Dacă va cădea guvernul,

se pôte mângăia cu gândul, că a lăsat succesului său o cameră într'o stare de completă decădintă!“ Trist lucru.

Din parlamentul magiar.

Sedința dela 27 Februarie 1896. Szilágyi Dezső presidentul casei prezintă scrisoarea ministrului de interne prin care se anunță, că deputatul Vincz Gyula este denumit de comite suprem pentru comitatul Ugocia, în urma căreia prezintă și scrisoarea acestuia prin care abdică dela mandatul de deputat din cercul Visului în Marmatia. Casa ia spre scire scrisorile și însărcinează pe president a lua dispozițiile necesare pentru alegerea unui alt deputat în cercul vacant.

Babó Emil face paralela între Austria și Ungaria, dicând, că până când în Austria toate se fac ca la încheierea pactului vamal și comercial numai ei, austriacii, să aibă folos, până atunci în Ungaria se mulțimesc numai cu proteste și cu vorbe goale. Nu primesc bugetul, și se declară pentru proiectele de rezoluțiune înaintate de Kossuth și Molnár József.

Schmidt Károly ia în apărare industria și comerțul în mic, dicând, că acestea din cauza fabricelor celor multe, au dat foarte mult înderept.

Contele *Batthyány Tivadar* face imputare unor foi, că acestea au respândit vetea, că opoziția vrea să facă abstrucțiune, numai ca să prelungescă și incurce desbaterele asupra compromisului vamal și comercial cu Austria. Scopul acelor foi nu e altceva, decât ca să rețină pe opoziție dela vorbiri mai temeinice cu privire la încheierea celui pact și astfel guvernul să trecă mai ușor cu bugetul și cu pertractările respective chiar și pe contul intereselor Ungariei. Și-au greșit însă adresa. Trecând la obiect, dice că aprobă multe idei, planuri și alte punctuațiuni evidente în motivarea bugetului prezentat de dl ministru, regretă însă, că dl ministru nu s'a pronunțat în programul său și asupra cestiunilor sociale. Ia în apărare sârăcimea exploatată de socialiștii străini. Pentru promovarea industriei și comerțului în mic, recomandă ca acțiunea să se pornescă pe baza înșoșirilor. În scopul acesta însă este necesitate de crearea unei legi și de sprijin material în mai mare măsură decât cel asigurat de până acum din partea dlui ministru. Primesc proiectul contelui Aponyi.

Tisza Kálmán ia în apărare compromisul vamal și comercial încheiat în 1868 cu Austria, arătând favorurile cari au rezultat din acela asupra ambelor state până în prezent. Și el dorește teritoriu vamal și comercial independent, dar dacă acela nu se va putea introduce în întreaga Europă, și în state mai bine situate în toate privințele decât monarhia noastră, recomandă să se mențină în principiu compromisul actual cu Austria. Rezoluția luată în camera din Austria o cualifică de o procedură netactică. Noi nu trebuie să imitam pe austriaci în această privință. Dacă însă pertractările nu vor duce la re-

sultatul dorit și reclamat și de interesele Ungariei, atunci, și el cu părere de rău trebuie să ceară teritoriu vamal și comercial independent pentru Ungaria, de și prevede, că o astfel de schimbare ar produce multe încercături păgubitoare pentru interesele economice ale ambelor state. Primesc poziția.

Horráth Gyula pledază pentru proiectul de rezoluțiune înaintat de contele Apponyi, dicând, că primirea aceleia față de rezoluțiunea luată de camera austriacă, ar face o bună impresiune în țară pentru linișcirea spiritelor.

Sedința dela 28 Februarie a. c. În casa magnaților după-ce pădătorii coronei Szilágyi a raportat în termeni duiosi despre trecerea din viață a arhiducelui Albrecht Salvator, s'a ales comisiunea pentru cuotă și cea pentru cortegiul coronei, din incidentul espunerii aceleia spre vedere publică la milleniu.

De asemenea s'au ales aceste comisiuni și în casa de jos, în care apoi Hoch János și ministrul Lukács au ținut două vorbiri, cari au produs multă iritație și sgomot între cei prezenți.

Hoch a vorbit despre c panama de navigațiune, ér ministrul Lukács despre compromisul economic, combătând pe ministrul de comerț.

E de tot caracteristic, constată Hoch, cum abuzază guvernul de legi și le eludază atunci, când le pôte exploata în interesul său, cu desconsiderarea intereselor bine pricepute ale țării. Cum favorizează societăți pe contul reuniunilor și înșoșirilor mai mici fiind că aceste înșoșiri nu-i pot ori nu vreau a-i aduce servicii așa precum dorește el. Arată apoi cum a protejat în mod ilegal societatea pentru navigațiune pe contul navigatorilor privați ungari, cari înșoși s'au oferit a înființa o astfel de societate și se nu o dea în mâinile altor societăți. În firul vorbirei sale a venit în conflict și cu presidentul casei când a dovedit în modul cel mai eclatant abuzurile guvernului și la astfel de ocaziuni.

Mult sânge rău a produs în opozițiune vorbirea ministrului Lukács, carele între altele a susținut, că compromisul vamal și comercial cu Austria, guvernul totdeauna l'a considerat de permanent, va să dică desbateri asupra lui, respective reînvoarea lui nu are loc. Prin acest enunțiat, el ca ministru însuși a atacat dreptul public al Ungariei. În urma acestui incident s'au inseris la cuvânt mai mulți deputați opoziționali.

La sfârșitul sedinței a mai vorbit deputatul *Endrey Gyula* comentând vorbirea ministrului Lukács și stăruind pentru teritoriu vamal și comercial independent pentru Ungaria.

Sedința dela 29 Februarie a. c. Președintele camerei, *Szilágyi Dezső* învita casa ca să dea și ea expresiune sentimentelor sale de doliu prin luare la protocol a trecerei din viață a arhiducelui Albrecht Salvator, ceea-ce să se aducă și la cunoștința M. Sale. Se primesc.

Kossuth Ferencz își motivează propunerea prin care a recercat parlamentul, ca să învite la sêrbătorile milleniului pe toate parlamentele amicale statului nostru.

Èr cel ce păcătuesce
Cu mórtea sa pedepsesce.
Dintre multele greșale:
Șapte sunt celea mortale:
1. Nici când să nu te mândresci,
2. Avariția s'o uresci,
3. Nu-ți ponigri trupul tâu,
4. Nici vrea deapropelui rău,
5. Nu-ți da gâtul îmbuibării,
6. Rêul făcut dă l uitării,
7. Nu sta 'n brațul nepăsării.

Un bărbat cu minte a ăis:
„Nu e lucru mai de ris,
Ca bogatul mincinos,
Om sêrac dară fâlos,
Și-aprins un neputincios“.

Èr alte păcate cer
Rêsbunarea dela ceru:
1. Cum e sinuciderea,
2. A Sodomei faptă rea,
3. Pre sêraci rău asuprind,
4. La ăileri plata oprind.

Celi mai mari păcate sunt
In contra Duchului sânt;
Nici că s'or putea erta
In alt véc, sau în ăsta:

1. Când greșesci cu acel prepus,
Că ertate-a cel de sus.
2. Când nădejdea ți-a încetat,
Că vei fi cândva ertat.
3. Când te lapezi de Isus,
Urgisând darul de sus.
4. Când și cele adevărate,
Vrêi, să fie răsturnate.
5. Când petreci viața 'n rele,
Făr' a te spăla de ele.
6. Când bisericii creștinesci
Făr' crutare prigonesci.

Iară când altul greșesc
Și ție să socotesce
Având și tu să dai sêmă,
Ast păcat străin să chiamă:
1. Dând poruncă ôre-cui
Să facă ce bine nu-i.
2. Când tu dai altuia sfat,
Îndemnându-l la păcat.
3. De-a greși cu voia ta,
Și ție și s'a 'mputa.
4. Păcătoș esci și atunci,
Când îl veși și nu-l înfrunți.
5. Când poți, și pedeci nu-i pui,
Esci partaș la fapta lui.
6. Sau de-ascunși pe păcătoș,

Cugetând să tragi folos.
7. De-l înveși, sau n'ai băgat
În sêmă a lui păcat.
8. De vei lăuda păcatul
Și-atunci fi-vei vinovatul.
9. Îns'a fi amar și vai
Altui scandală de dai.

* * *
Tu biserica cinstesc
Căci Christos al ei cap este.
Când pe ea n'o ai ascultat,
De Christos te ai lăpădat.
Deci acestea fapte bune
Înainte îți voi pune:
1. Cercetând biserica
În totă Dumineca
Și în alte sêrbători,
Rôgă-te de multe-ori.
2. Patru posturi ni s'a dat
Spre-a trăi mai cumpătat:
Al născerii Fiului
Și al învierii lui,
A doi sfinți învêțăcei,
Și al morții Mariei.
Miercurea și Vinerea
Încă treb' a se ținea.
3. Fețele cele sfințite
Trebuie a fi cinstite.

4. Ca păcatul să-l spășesci
Bine-i să-l mărturisesci;
Cu Christos spre-a fi 'mpăcat
Gustă-i trupul prea curat
5. Pentru cei dela putere
Al lui Dumnezeu dar cere.
6. Èr în timpii de vremi grele
Pentru a scăpa de ele,
Episcopul post de-a da,
Trebuie a să ținea.
7. Nice cărți ereticesci
Nu e bine să cetesci.
8. Scule de-a bisericii
Spre alt scop nu folosi.
9. Până-i post și rugăciune
Nu să fac nunte și glume.

Ca să te feresci de rău,
Pune astea 'n gândul tâu:
Mórtea-ți este după spate
Judecata după fapte
Îți va da pentru vecie
Sau scârbă, sau bucurie.

Fă deci tot ce este bine,
Și Domnul va fi cu tine.

De *Eliseiu Mezei-Câmpean*,

La acesta ministrul președinte *Bánffy* declară, că guvernul consimte cu această propunere, dar cere amănarea dezbaterii meritoreice asupra ei până când nu o va studia mai întâi guvernul în modul recerut.

Ministrul *Lukács* răspunde la invinuirile aruncate asupra lui din partea deputatului *Hock* făcând, că naile private amintite de *Hock* nu sunt de acea însemnătate ce le atribuie densusul, și nu de acea importanță încât prin neprotejarea lor în gradul cerut de el, s'ar periclita navigațiunea ungară.

După acestea deputatul *Horánszky Nándor* într'o vorbire mai lungă condamnă declarațiunile iloiale ale ministrului *Lukács* făcute în vorbirea sa din ședința trecută referitoare la compromisul vamal și comercial cu Austria și la susținerea lui *Apponyi* pentru proiectul înaintat de acela întru apăsarea intereselor Ungariei la pertractările asupra compromisului respectiv.

La acestea răspunde ministrul *Lukács*, că toate legislațiunile dela 1867 încôce au privit compromisul de un caracter stătătoriu. (Aha, mai lasă: strigări din stânga) respective s'au silit a'l considera de atare. El nici odată nu s'a exprimat în mod iloial față de dreptul public al Ungariei, ci totdeauna a accentuat că Ungaria înșiși pôte și are dreptul să dispună asupra sorții intereselor ei.

Tisza István își exprimă dorința ca să se sisteze astfel de polemizări, cari nu sunt de atari, ca să aducă folose Ungariei, și apoi nu e nici la ordinea țilei acel compromis. Se înțelege, interesele Ungariei nu trebuie sacrificate, dar nici de avantajile compromisului nu trebuie să se uite.

Sima Ferencz interpelează pe ministrul de interne în cauza alegerii dela *Stompfa*, la ceea-ce ministrul răspunde, că n'a putut da răspuns la interpelațiunea în cauze acelei alegeri în termenul de 30 de zile prescriș, din cauza, că nu are încă toate datele necesare la îndemână, ăr acesta n'a adus'o la cunoștința camerei îndată după expirarea acelu termin, căci n'a voit să influințeze alegerea nouă ce este a se face.

Majoritatea ia răspunsul la cunoștință.

† Dr. Anton Starcević.

Joi, în 15/27 Februarie a trecut la cele eterne marele naționalist și neobositul luptător croat *Anton Starcević*. Idealul încăruntitului luptător, pentru care a trăit și a nutrit, a fost înființarea unei Croații mari și puternice. Spre realizarea acestui ideal el, după cum era situația europeană, a contat când la Franța, când la Rusia. Nisuițele lui au ridicat foarte mult simțul național al Croaților, care în timpul din urmă, cu deosebire cu ocaziunea vizitei regelui la *Zagrab* s'a manifestat atât de puternic.

Dr. A. Starcević s'a născut la a. 1823 în comuna *Sitnic*. După absolvirea școlilor medii a fost trimis în seminarul teologic din *Pesta*; după petrecere de 3 ani în seminarul își schimbă cariera cu cea filosofică. În 1848 este înaintat la gradul de Doctor în filosofie și fiind pe timpul acela vacantă catedra de filosofie la facultatea din *Zagrab*, concurează și el pentru ocuparea ei, însă nu i s'a conferit, ceea-ce l'a năcăjit foarte mult, și cu o ură neîmpăcată față de absolutismul austriac s'a retras.

S'a ocupat apoi cu studiile iuridice. Pe timpul acesta a scos *Starcević* nise broșuri în care își manifesta ura sa față de austriaci mai ales însă față de *Slavi și Sërbi*.

În a. 1861, după înctetarea absolutismului, și după reînființarea comitatelor cu autonomie proprie, *Starcević* este ales de protonotariu al *Fiumei*. În acest oficiu al său și cu deosebire mai târziu, după ce este ales de reprezentant al unor cercuri, la adunările provinciale desvôltă o activitate intensivă în scopul ridicării simțului național croat. Pe acest timp a isbutit el a înființa un partid național foarte puternic, enunțând, că între Ungaria și Croația afară de persoana regelui nu există nici un interes sau cauză comună, denegând și cu Austria ori-ce comuniune.

La a. 1865 ărăși a încercat să-și manifeste vederile; observând însă că ideile sale nu află răsunet acolo unde ar fi dorit, și că scopul prefript nu și-l pôte ajunge, ărăși s'a retras.

În timpul acesta își întorce privirile spre Rusia schimbându-și întreg programul politic de până aci, sperând că acolo va găsi

un ajutoriu mai bun și mai sincer întru realizarea ideilor sale.

La a. 1875 ărăși ia parte la adunarea provincială ca reprezentant al unui cerc. Nisuițele lui însă ori cât de puternice au fost ele n'au fost în stare să susțină puterea și integritatea partidului național, căci acela mai târziu s'a desbinat în 2 partide, cari ați se luptă cu înverșunare între sine.

Noutăți.

Efectele manifestului. Subscriitorii manifestului au fost trași la răspundere și pedepsiți pe cale polițială pentru publicarea lui:

După cum scim până acuma pedepsiți au fost.

1. *Dr. Ioan Rațiu* cu 10 zile închisore și 100 fl. bani.
2. *Rubin Pația* cu mactumul pedepsei.
3. *Gerasim Domide* cu 7 zile închisore și 50 fl. bani.

Petrecerea dela „împăratul roman“.

Așa numita „convenire socială“ a comitetului pentru balul reuniunii femeilor române de aici, care am anunțat-o la timpul seu, a avut loc Sâmbătă (28/II n.) s'era în sala cea mare dela hotelul „Împăratul romanilor“. -- N'a fost însă o strictă convenire socială, ci a fost mai mult petrecere cu joc, și încă una dintre cele mai animate, mai ales din cauză că a fost restrânsă, adecă alcătuită din relativ puține persoane, toate înse cu inimi tinere; jucătorii au avut spațiu din abundență, și li s'a dat deci rara ocaziune de a putea juca cu trup și suflet. Partea bărbătescă a jucătorilor au format-o cu o majoritate covârșitoare ofișeri și voluntari; civilimea a fost reprezentată mai slăbuț. Jocul a durat cu multă animație până târziu după mezul nopții.

Petrecerea acesta în postul cel mare, care de ai noștri părinți cu sfințenie era ținut dovedește că în sborul spre civilizațiunea modernă nu mai ținem la poruncile bisericesci, și la datinele străbune.

Prelații gr.-cat. români la milleniu.

Precum aflăm din foile magiare, prelații gr. cat. români, încă vor lua parte activă la serbările milleniului împreună cu prelații bisericicei rom. cat.

Ajutoriuul bisericeii greco-catolice.

În zilele trecute s'a răspândit vestea prin toate foile din patrie, că guvernul a retras ajutoriuul de 30.000 fl., cel da bisericeii greco-catolice din averea statului. În urma acesteia „Unirea“ din *Blaș* urgita convocarea unui congres pentru ca să se statorisească ținuta ce va avea să iee biserica gr.-cat. față de ordinul respectiv ministerial.

Precum aflăm acum din „*Pesti Napló*“ dela 27 l. c. această detragere de ajutoriu, nu coresponde adevărului, ba din contră: nu numai că acel ajutoriu n'a fost retras, ci preoțimea română gr.-cat. va primi mai mare ajutoriu ca până acum.

Că acel ajutoriu n'a fost asemnat spre solvire până acum, provine din împrejurarea, că budgetul încă nu e votat, la ceea ce opoziția e de vină, carea prin multele chițibușuri ce le pune în cale guvernului, întârzie votarea budgetului mai curând.

Dorim să fie adevărat ceea-ce scrie „*P. Napló*“ despre ajutoriuul bisericeii greco-catolice. Ne pare însă rău, că guvernul precede tocmai contrariu cu ajutoriuul de stat votat bisericeii noastre, carea nu numai că ni l măresce, ci din contră și ațel puțin ni l'a retras.

De dragul prințului moștenitoriu.

Bancheriuul bulgar Georgev Evlagii s'a entusiasmă atât de mult de actul trecerii prințului *Boris* și de ținuta dragălașă a acestuia sub întregă durată ceremonialului, încât în amintirea acestui eveniment a donat 800.000 de franci pentru înființarea unei universități bulgare. Tot în memoria actului de trecere sobrania bulgară a votat prințului un cadou național în sumă de o jumătate milion de franci, cari au să se fructifice la banca națională bulgară până când prințul va fi declarat majoren.

Instrucțiunea femeilor.

Baronul Gautsch, ministrul de culte și instrucțiune publică din Austria, s'a declarat din nou în

contra emancipării femeilor așa precum o cere ministrul nostru de culte și instrucțiune publică *Wlassics*. Guvernul nu e pentru înființarea de gimnasia pentru fete. Se pôte ca unele dintre femei să termine studii cu rezultate întocmai ca bărbații, dar instrucțiunea femeilor analogă cu a bărbaților, e periculoasă din punct de vedere economic și familiar; ăr face concurență economică bărbaților, căsătoriile ar deveni mai rare și însuși familia ar suferi daune. Guvernul se va îngriji pentru instrucțiunea mai înaltă a femeilor, dar numai în direcțiunea, ca să-și pôte împlini mai cu succes și mai ușor chemarea în familie. Se va îngriji, ca esamelele de maturitate să le pôte face în ori-care provincie și în ori-care limbă. Deasemenea va nostrifica diplomele de medici căștigate în străinătate, după depunerea esamenelor prescrișe.

Măcel din fanatism religios. Foile străine ăr aduc sciri despre măceluri din cauza fanatismului religios turcesc în Armenia. În *Marsova* la 14 Februarie a. c. în prima zi a s'erbătorei turcesce *Ramazan*, turcii au fost chemați prin sunete de corn a se rescula asupra armenilor și a-i sili cu arma să trecă la legea turcescă, islam. 500 de inși s'au supus puterei mai mari. 150 de inși însă s'au opus și au fost omoriți numai decât din partea turcilor.

Rău fac turcii, căci prin astfel de crudișimi și mai mult își sporesc dușmanii țerii lor.

Rădele lui Röntgen și mâna împăratului Wilhelm. Cum se scie, mâna stângă a împăratului german e schilavă din nașere și e cu mult mai mică decât cea dreptă. „*Figaro*“ din *Paris* aduce acum scirea senzațională, că împăratul a lăsat să i-se fotografieze mâna schilavă, cu ajutoriuul rădelor lui *Röntgen*, și în urma acesteia, primind o icônă curată despre defectul mânei, medicii de curte au declarat, că sunt gata în tot momentul de-a opera mâna împăratului. „*Figaro*“ observă, că acesta este un motiv de căpetenie, pentru-ce împăratul *Wilhelm* se interesază atât de mult de *Röntgen*.

O nenorocire în Transvaal. La 20 Febr. în orașul *Iohannesdorf* din *Transvaal* (în America) s'a întemplat o mare nenorocire O parte de oraș, locuită de poporațiune mai s'eracă, a fost de tot sfărmată de o grôșnică aprindere de dinamită. Ca opt care de dinamită erau înmagazinate la un loc, și deodată întrégă s'a aprins producând o detonătură și o s'guduitură de nedescris. A dărâmat într'o clipă toate casele din împrejurime până la jumătate de chilometru. N'a rămas în orașul tot ferestri nesfărimate! În clipa detonăturii, sburau prin aer bucăți nemărate de lemne, petri și frânturi de trupuri de ômeni! Peste 100 de ômeni au perit și spitalele sunt pline de răniți. S'au început adunare de ajutoare pe sama nenorocicilor. Explodarea ar fi urmat din nebăgare de samă, și umblare ușuratică cu dinamita, pe care o aveau adunată încă din vremea rășboiului din lunile trecute.

Iluminație sburătoare. Pe linia ferată *Pojon—Szombathely* s'a aprins un vagon încercat cu butoie de petrolu. Focul ardea cu flăcări atât de mari, încât întrégă împrejurime liniei ferate apărea ca o mare de lumină orbitore. A causat foarte mare necaz desfacerea vagonului de celelalte încă neatacate de flăcări. Nu mult după acesta toate butoiele au explodat cu sgomot teribil și aruncând în toate părțile riuri de vâpaie. Trenul numai astfel a putut scăpa de periclu, că îndată ce s'a vădut deslegat de vagonul aprins a luat'o la fugă nebună, ca nu cumva să l ajungă riul de vâpaie.

Din tinerețele reginei Angliei. O fôie din Anglia istorisește lucruri tari ciudate de pe timpul tinereței reginei *Victoria*. Regina, care ați e cea mai bătrână dintre toți împărații și regii din Europa, când era tână pe mulți dintre supușii săi i-a înebunit. Este foarte mare numărul acolora cari s'au înamorat în regină, și nenorociiți în amorul lor, parte au înebunit, parte s'au sinucis. Un englez, care avea o avere de mai multe milioane franci, într'atâta s'a amoresat în regină, în cât în fie-care zi pâdea în jurul castelului, numai ca să pôte vedea un moment, două, pe frumoșă regină la ferestră.

De câte ori regina eșia la preumblare cu trăsura, milionariul o urmăria într'o trăsura deschisă; odată s'a îmbulzit așa de aproape de trăsura reginei, în cât autoritățile publice îl amenințară, că îl vor duce în casa nebunilor, dacă va mai urmări pe regina.

Pe renumitul poet englez *Dickens* încă îl cuprinse dragostea față de regină și câțva timp nu se mai gândea la nimic decât numai la ea; spre norocul lui însă, el s'a dedicat poesiei și în scurt timp se vindecă de bôla primejdișă, ăr mai târziu, când fu într'o zi invitat de regina la un prânz în castelul *Windsor*, rise de greșela inimii sale. După prânz regina dete tinărului poet *Dickens* un bilet scris de ea, pe care se aflau cuvintele: „*Scriitorea cea mai neînsemnată a Angliei — scriitoriuului celui mai renumit al Angliei*“.

Chiar și damele erau fanatizate de frumoșă regină. Ele o imitau în frisat și se ținea fericită acea fată, care avea obraji roșii, ochii albaștrii, păr blond ca al *Victoriei*. Poporul încă o iubia foarte tare, dar mai ales nobilimea; ea din partea se silea din cât putea, și căuta toate mijlocele pentru a-și menține popularitatea arangiând prânțuri, serate, excursiuni și concerte; la aceste din urmă de cele mai multe ori ea însă-și lua parte activă, ca cântăreț. În toate țilele se preumbla călare, înconjurată de o mulțime de domnișore nobile. Curtea din Anglia, ați tristă și posomorâtă, pe timpul când *Victoria* era tinără, era centru de convenire a tinerimei vesele.

Cu ocaziunea încoronării, regina *Victoria* a avut să trecă prin unele incidente nu prea plăcute. Când regina copilă a vădut mărul greu imperial, a înmărmurit.

— Ce să fac cu acesta? întrebă ea.

— Acesta, Maiestate, trebuie să-și țină în mână, și se scotea și cu demnitate lordul *Thyne*.

— Dar e foarte greu! și se Regina plângând.

Lacrămile însă nu-i folosiră nimic, căci în urmă v silită să țină în mână greu însemn. Inelui de încoronare Regina voi să l pună în degetul mic dar în ultimul moment metropolitul îi spune, că în înțelesul solemnității inelul trebuie pus în degetul arătător. Acesta s'a și întemplat cu mare greutate, degetul Reginei însă s'a umflat și în tot decursul ceremoniei *Victoria* a suferit mari dureri. Apoi, ca să scôte inelul, a fost silită să-și țină degetul mai mult timp în apă rece, până se i se deumfle.

Cu cine nu-i de glumit? În zilele trecute s'a întemplat în *Cașovia* (Ungaria de sus) că un sergent (strajameșter) fiind cam beat, a țis că el va merge și va lua sabia dela soldatul ce era la pază lângă magazinuul de artilerie (tunari). Soșii lui sciind că ce urmare pôte avea gluma acesta, s'au încercat a-l abate dela gândul acesta; dar' el nu a voit se scie de acestea, ci s'a dus cătră pază. Soldatul a așteptat până a fost aproape de el de 3 pași, apoi i-a strigat de 3 ori. „*Halt, wer da*“. *Strajameșterul* însă în loc să steie, mergea tot înainte, cerând dela soldat să-i deie sabia, soldatul vădend că se apropie prea tare, și sciind că ce trebuie să facă, a ridicat pușca, a pus-o la ochi — a pușcat... la moment s'ermanul sergent a cădut mort la pământ. Cu catana nu-i de glumit, când e la post.

Un obicei la cășătoria celor din Lapland. În *Lapland* se consideră de un lucru necinstit a sili pe o fată la cășatorie cu unul, carele ei nu-i convine.

Dacă un tinăr laplandez voiesce a se cășători, prima-dată invită pe toți membrii familiilor competente la o întrecere cu fuga. Se designează apoi o anumită distanță, care e a-se percurge, din care distanță fata, destinată de soție, primesce ca favor a treia parte, așa încât e aproape imposibil a o ajunge cu fuga dacă ea nu voiesce. Dacă fata ajunge mai iute la ținta prefriptă, decât peștoriuul, acest din urmă e categoric respins. Tinărul în chipul acesta odată corfat, a două-ôra nu-și mai pôte repeți cererea în familia aceea. Dacă însă tinărul e pe placul fetei, atunci acesta se lasă a fi prinsă cu fuga și numai decât îi urmăde tinărului la casa lui. Cu procedura acesta s'a isprăvit ori-ce altă ceremonie, numai un banchet se mai dă în onôrea nașilor.

Originea monopolului de tutun.

Cumcă Napoleon Bonaparte a introdus prima dată în Europa monopolul tăbăcului e un fapt istoric cunoscut tuturor acelor, cari au făcut cunoștința, cât de puțină cu istoria universală, dar cumcă pe Napoleon, biruitorul lumii, diamantii unei femei l'au îndemnat la introducerea acestei momentuoase reforme economice, foarte puțin o vor ști. Etă cum. La balul cel mai pompos dat în erna anului 1810 în Tuilerii o damă parisană atât prin frumseța sa, cât mai ales prin diamantii de mare preț, ce o decorau, a atras atențiunea bărbaților și invidia celorlalte dame asupra sa. „Cine e dama acésta“ întrebă Napoleon, „Madame Rabillard, nevasta unui negustor de tăbac“ fu răspunsul.

Atot puternicul împărat cade pe gânduri și nu se mai interesează de frumsețile Parisului. Incă în anul acela în 29 Decembre esmite Napoleon un ordin, prin care dispune monopolizarea tăbăcului. Ordinațiunea acésta din anul 1811 după calculul unui specialist econom a adus erariului din Francia un venit cel puțin de 10 miliarde. Esemplul lui Napoleon a fost imitat aprópe de toți domnitorii din Europa, de presinte Germania și Belgia se ocupă serios cu ideea introducerii monopolului de tăbac.

* * *

Din ce constă omul. Ca răspuns la întrebarea acésta, constatăm, că omul desfăcut chimice constă din treisprezece elemente fundamentale, dintre cari trei sunt de natură gazoasă, ér 8 solide. Elementul constitutiv principal e ocsigenul, în o stare foarte condensată. Intr'un om ce cântărește 70 chilgr., se află 44 kilograme ocsigen, care în liber ar cuprinde un spațiu de 28 m. cub. Se află mai departe într'un om de structura acésta 7 klgr. hidrogen, care în liber ar umplé un spațiu de 80 m. cub.. Celelalte elemente gazoase sunt 1.72 klgr. nitrogen, 0.80 klgr. klor, 0.1 klgr. fluor. Dintre elementele solide se află într'un om de o structură normală 22 klgr. cărbune, 80 gr. fosfor, 100 gr. sulfur, 1750 gr. var, 80 gr. kalium, 70 gr. natrim, 50 gr. magnesium, și 45 gr. fer. După cum se vede deci corpul omeneș nu conține metale nobile, și constă numai și numai din materii ieftine.

Nr. 47/1895

[15] 3—3

CONCURS.

Comuna bisericescă filia Răcăștia din protopresbiteratul Deveii voeșce a-și edifica o biserică conform planului aprobat din partea Prea Venerabil. consistoriu archid. Nr 5484/1895 Ep.

In scopul a să da acésta biserică spre edificare unui întreprindătoriu, se publică concurs cu termen de 60 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“ Doritorii de a lua acésta întreprindere au a să insinua comitetului parochial până la termenul sus đis după care să va statori điaua de licitațiune.

Suma aprobată e 6181 fl. 24 cr.

Planul, preliminarul de spese, condițiunile sub care să estradă edificarea să pot vedea in cancelaria oficiului parochial de unde se pot primi tóte informațiunile referitoare la acésta lucrare.

Mâniărău, la 14 Decembre 1895.

Constantin Dăncilă,

paroch gr. ort. pres. comit. paroch.

Grék Alisandru,

Muntyán Jozsa,

epitrop.

epitrop.

Vidi:

Avram P. Păcurariu.

protopresb. adm.

Nr. 132/1896

[22] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia de clasa a-II Boița în sensul rezoluțiunei Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan de dto 16 Ianuaru v. 1896 Nr. 8676 B. se serie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foia „Telegraful Roman“.

Emolumentele statorite pentru acest post sunt: jumătate din venitele parochiale, cari fără bani de quartir dau un venit anual de 332 fl.

Doritorii de a reflecta la acest post, vor avea a-și asterne suplicele de concurs instruite conform normelor în vigóre până la termenul indicat, la subsemnatul oficiu protopresbiteral, avënd a se presenta în comună înainte de espirarea concursului spre a-și documenta dexteritatea în cele rituale și calificațiune practică.

Informațiuni mai de aprópe, concurenții pot primi dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

In conțelegere cu comitetul parochial oficiul protopresbiteral al Sibiului

Sibiu, 31 Ianuaru, 1896.

Ioan Papia,

protopresbiter.

Nr. 52 prot.

[24] 1—3

Concurs repețit.

Pentru ocuparea postului de paroch, în parochia de clasa a III-a din comuna Apoldului superior, protopresbiteratul Miercurei, să deschide concurs nou cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegr. Rom“.

Venitele fise împreunate cu acel post, statorite, de comitetul parochial în ședința sa din 29 Iuniu 1895, sunt 405 fl.

Informațiuni mai de aprópe despre starea parochiei să pot lua dela oficiul parochial sau protopresbiteral.

Reflectanții au ași asterne cererile concursuale, instruite conform normelor în vigóre, subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deshis.

Oficiul protopresb. gr.-or. al tract. Miercurei, în conțelegere cu comit. paroch. concerninte. Miercurea, la 6 Februariu, 1896.

Ioan Droc, protopop.

UZ. 202—1896.

Edict de licitațiune.

În 5/17 Martiu 1896 se va ținé la oficiul central al Universității sășesci în Sibiu, piața mare Nr. 15 dela 9 până la 12 óre a. m., și la cas de lipsă și dela 3 până la 6 óre după améđi, o licitațiune publică nouă pentru esarëndarea de pășumat a următorilor munți pe anul 1896 și anume:

Table with columns: Nr. curent, Situațiunea muntelui, Numirea, Arealul (întreg, de pășunit), Prețul de esclamarie (fl., cr.), Însemnare. Rows include Tălmăciu, Vestem, Orlat, Sinna.

fie-cine care voeșce a lua arëndă trebeue să depună la mâna comisiunei de licitare înainte de licitațiune 10% din prețul de esclamarie ca vadiu în bani gata, care după licitațiune se va restituí aceluia ce nu a obținut arëndă, ér celor ce au obținut li se va socoti în prețul arëndei, dacă au depus cautiunea de arëndă conform contractului.

Condițiunile mai de aprópe ale arëndei se pot vedé și înainte de điaua licitațiunei la oficiul central al universității sășesci în órele de cancelariă.

Sibiu, 28 Februariu, 1896.

Dela oficiul central al universității sășesci.

[24] 1—1

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobré 1895.

Large railway schedule table with columns for train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), destinations (Budapesta, Predeal, Arad, Teiuș, Orșova, Verciorova, Cucurdea, Oșorheiu, Reg. săs.), and times. Includes sub-tables for specific routes.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă órele de lópte